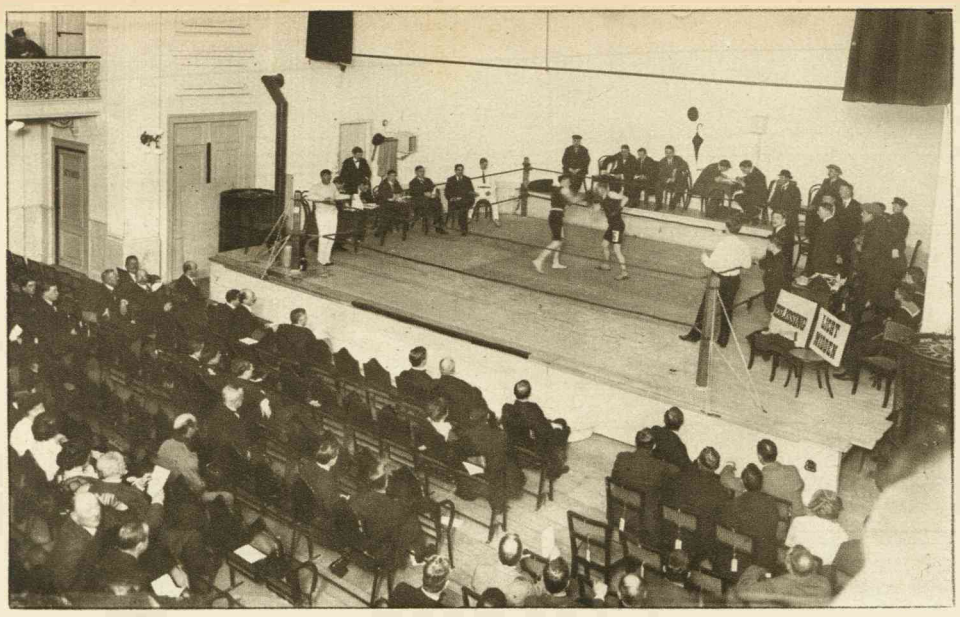

AMATEUR KAMPIOENSCHAPPEN BOKSEN.

Vrijdagavond hadden in het gebouw „Diligentia" te 's-Gravenhage de bokswedstrijden plaats om de amateur kampioenschappen van Nederland. Er was voor deze wedstrijden, waaraan behalve de beste Hollandsche boksers, vele Engelsche geïnterneerden deel namen, een buitengewone belangstelling.

AFSTANDSRIT RENNERSCLUB SPARTA.

Door de Residentie-Rennersclub „Sparta", is Zondag 16 April een afstandsrit gehouden Den Haag—Haarlem en terug. Van de 130 inschrijvers namen er 100 deel, v. w. 13 dames. Onze foto stelt de terugkomst voor in de residentie. (*foto Sijes.*)

STRAATFILMPJE

HET GEVALLEN PAARD.

Hup dan! Hup! krijscht de voerman, terwijl hij met striemende zwiepkletsen zijn magere paard aandrijft, de brughelling op. Hup! Hup!

Vloekend en schimpend ranselt hij het uitgemergelde dier op de gevoeligste plaatsen, maar het lukt niet; de zwaargeladen zandwagen verwikt noch verweegt; de tressen hangen slap en de telkenmale aangedreven vos ziet geen kans de kar weer aan het rollen te brengen. Maar de voerman geeft geen kamp; zijn vracht moet op tijd aankomen, anders kost het hem zijn geld, en zijn spijtigheid en vrees wreekt hij op het dier. Met bloedrooden, zweetglimmenden kop zit de voerman op zijn bok te vloeken en te schimpen, en in de dolzinnigste gebaren rukt hij aan de leidsels, en zwiept den zweepslag neer op den roodbruinen, dampenden rug vóór hem. Ineens lukt het, de wagen raakt los, maar het paard, op zulk een plotseling breken van den weerstand niet berekend, schiet voorover, en dompt, terwijl de ijzers krampachtig over de keien krassen, op den grond. Rillend en dampend ligt het daar, en de voerman gaat nu heelemaal als een razende te keer; hij stapt vloekend en tierend van den bok, gaat het hijgende dier uit alle macht met zijn zwaren laarshak op het kruis trappen. Andere kerels loopen toe, steken de handen uit de mouwen, gespen buikriemen los, werken de boomen omhoog, en spreiden een deken onder de sidderende beenen van den deerniswaardigen vos. En temidden van het toegeschoten volkje begint er nu een moeizaam karwei. Wild grijpt de voerman het aan den toom vlak bij het bit en poogt, den kop omhoog houdend, met aldoor felle trappen in de borst van het paard te geven, het dier tot opstaan te dwingen; andere kerels slaan en schoppen het de flanken die voortdurend en snel rillen, en dat volk schreeuwt daarbij, en stoot kwaadaardige vloeken uit, maar dit ijselijk tumult baat al heel weinig: de vos blijft liggen met de trillende voorbeenen op de deken, het bloed lekt uit den opengerukten mond, waarin smartelijk de boog der gele tanden ligt; de oogen hebben schellichte facetten van doodsangst.

In de saamgeloopen menigte klinkt gelach hier en daar, sommigen vermaken zich met het geval, maar wie goed kijkt, ziet weerzin in vele blikken om dat rauwe, dwaze tooneel. Er zijn er onder die menschen, die den voerman haten, en die, als ze maar konden, of maar durfden, wel zouden willen helpen om dien armen geplaagden ouden knol van zijn beulen te verlossen.... Het wordt hopeloos.

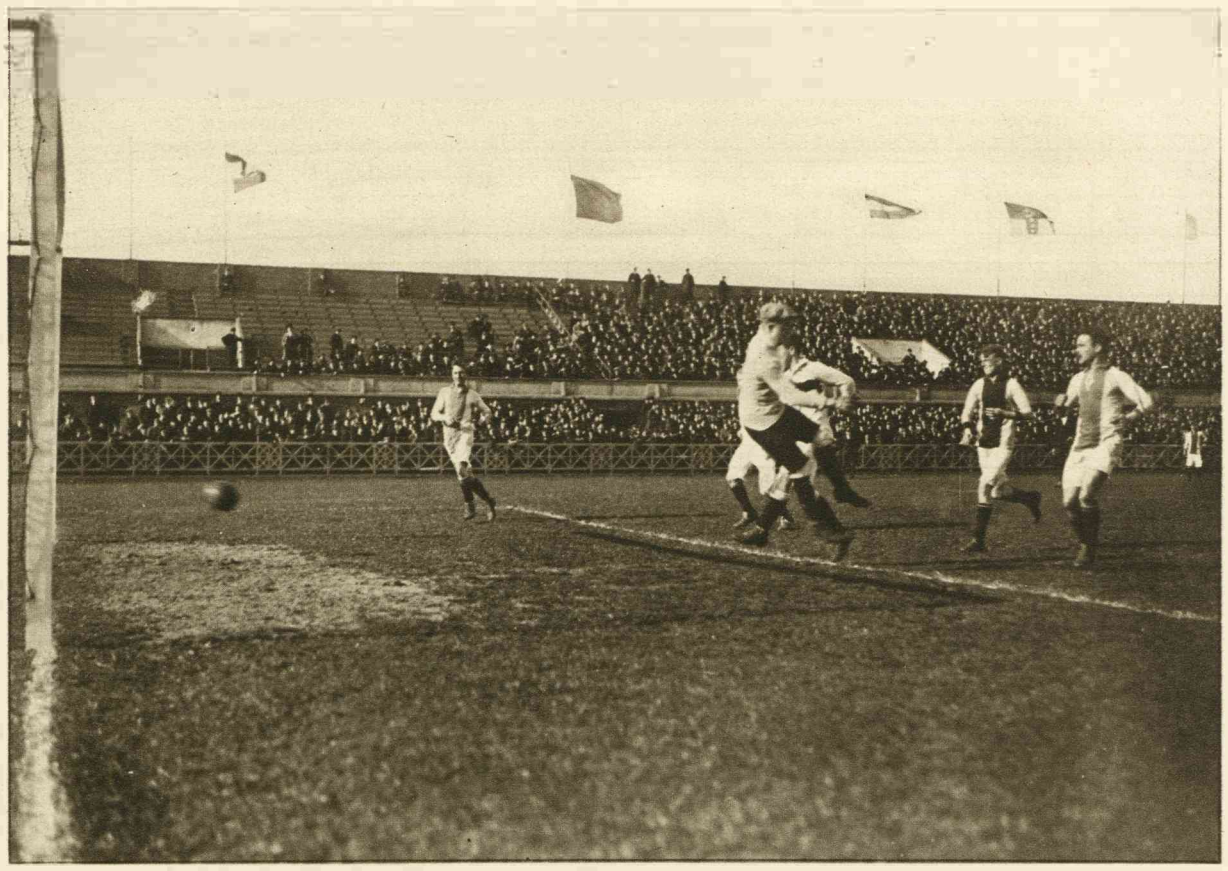
Daar stapt een fatterig heertje met een bleek gezicht en inktzwarte oogen door de menigte heen, noopt de kerels op niet onvriendelijken maar nochtans gezagvollen toon van het dier af te laten; eerst weigeren ze boos, maar dan wijken ze spottend terzijde, en blazend en zweetend staan ze ginnegappend af te wachten wat dit kereltje wel doen zal.

En wat hij doet, is.... heel eenvoudig. Met een nuffigen glimlach op het wasbleeke gezichtje nadert hij het zwoegende, doodsbenauwde dier; tikt en streelt het geruststellend met de gehandschoende hand langs den hals; daarna, nog dichter naderend, spreekt hij zacht het dier toe, en vat den toom. En ziet, de weerspannige wanhopige knol van daareven, zet zich, terwijl hij den kop als steunt op de hand van den helper, langzaam en dan met een lichten sprong ineens overeind.

Met groote oogen van verbazing hebben de kerels het kunststuk aangekeken; staan paf. Het publiek is opgetogen, en als het paard even overeind staat, breekt er een spontaan handgeklap los.

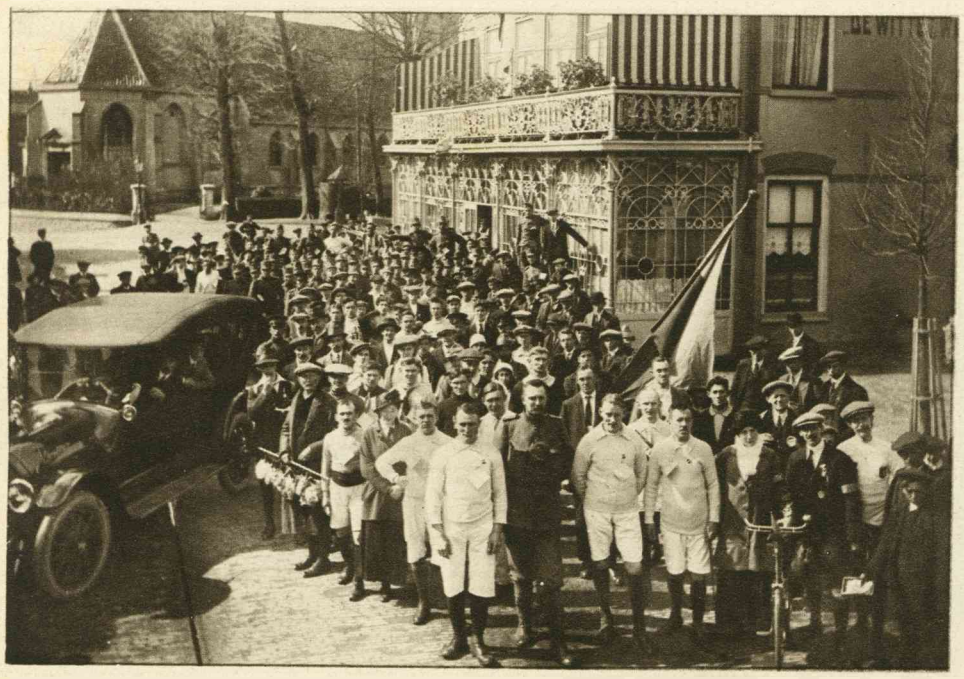
De bleeke, onooglijke fat glimlacht, haalt de schouders dan eens op en zegt tegen den voerman en de andere kerels wat hoonend met een geaffecteerde fluitstem: „'n Questie van je vak verstaan, hè. mensche."....

Ik.

PROMOTIE-COMPETITIE.

Zondag j.l. had in het Stadion te Amsterdam de wedstrijd Ajax—D.V.S. (Rotterdam) plaats, de eerste ontmoeting in de halve competitie voor de promotie der Westelijke 2e klasse. De foto werd genomen op het oogenblik dat de gelijkmaker bij Ajax in het net vliegt even later gevolgd door no. 3. De wedstrijd eindigde in een overwinning met 3-2 van D.V.S.

DE FINALE OM DE ZILVEREN H.A.V.-MEDAILLE. (*foto's Hijmans*).

Op Zondag 16 April is de laatste der serie wandeltochten, uitgeschreven door de H. A. V., geloopen over het traject Den Haag—Amsterdam. Onze foto *links* geeft den start na de eerste rust te Lisse. Links op de afbeelding de auto der Jury. Foto *rechts:* de vier „juniores" op pad nabij Lisse. Deze jongelui hadden bij het vertrek van de groep „seniores" een voorsprong van een half uur, dien zij den ganschen weg schitterend wisten te bewaren.